

Sygnatura akt I C 409/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 25 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSR Marta Ładzińska**

Protokolant: Paulina Poręba

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. J.** prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...)

przeciwko **S. Z.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej S. Z. na rzecz powoda J. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) kwotę 4500 zł (cztery tysiące pięćset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 września 2012r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 717,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 06 listopada 2012r. powód J. J. wniósł o zasądzenie od pozwanej S. Z. kwoty 4.500 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13.09.2012 do dnia zapłaty.

Wniósł także o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że zawarł z pozwaną umowę sprzedaży wraz z montażem stolarki okiennej. W wykonaniu tej umowy powód dokonał pomiarów okien w mieszkaniu pozwanej, a następnie zlecił producentowi wykonanie okien. We wrześniu 2012 r. dokonał montażu okien w mieszkaniu pozwanej i 11.09.2012r. wystawił fakturę VAT, którą przesłał pozwanej. Pozwana zapłaciła zaliczkowo kwotę 1.000 zł. Do dnia wniesienia pozwu pozwana nie uiściła pozostałej części należności w wysokości 4.500 zł. Pozwana w pisemnej reklamacji z dnia 09.10.2012r. zgłosiła zastrzeżenia do jakości wykonanej usługi. W odpowiedzi na reklamację powód pismem z dnia 15.10.2012r. oświadczył, że reklamacja jest niezasadna, albowiem usługa została wykonana zgodnie z umową. Powód wezwał tym pismem pozwaną do zapłaty.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Lubaniu z dnia 07 grudnia 2012 r. nakazano pozwanej zapłacić powodowi kwotę 4500 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13.09.2010r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w kwocie 647 zł, w tym kwotę 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni, albo by wniosła w tym terminie sprzeciw.

Pismem z dnia 31.12.2012r. pozwana złożyła sprzeciw od powyższego nakazu wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że dostarczony towar był niezgodny z umową. Podniosła, że powód osobiście dokonał w dniu 09.07.2012r.

pomiarów istniejących zabytkowych okien w mieszkaniu pozwanej i przyjął zamówienie wykonania na ich wzór nowych okien plastikowych oraz ich zamontowania. Pomiary okien powód notował na osobnej kartce i następnie bez obecności pozwanej wpisał je na kopii zamówienia. Oryginał zamówienia nie posiada rysunków. Zamówione okna miały być w kształcie i wymiarach identyczne z istniejącymi, co było związane z treścią pozwolenia na ich wymianę, wydaną przez konserwatora zabytków.

Okna są wadliwe, albowiem odbiegają w kształcie od wzoru, a nadto są niewłaściwie zamontowane. Pozwana zawiadomiła o powyższym powoda pismem reklamacyjnym z dnia 14.09.2012r. i zażądała ich wymiany. Wobec braku reakcji na reklamację, pozwana w dniu 09.10.2012r. ponownie wezwała powoda do wymiany okien w t. 14 dni pod rygorem zlecenia wykonania zastępczego. Reakcją powoda na to pismo było wezwanie pozwanej do zapłaty.

Postanowieniem z dnia 18.01.2013r. Sąd Rejonowy w Lubaniu przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka J. J. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) zawarł z pozwaną S. Z. dnia 09.07.2012r. umowę sprzedaży i montażu dwóch okien prostokątnych o wymiarach 93x132cm (lewego i prawego) oraz trzech okien kwadratowych o wymiarach 130x130 cm oraz dwóch okien półokrągłych (tzw. stałka do okien prostokątnych i kwadratowych) o wysokości 46,5 cm i trzech okien półokrągłych o wysokości 47 cm. Cena sprzedaży została ustalona na kwotę 5500 zł, pozwana uiszcza 1000 zł tytułem zaliczki. Wymiary okien zostały w postaci rysunków naniesione na umowę przed podpisaniem umowy przez pozwaną. Powód dodatkowo wykonał szkice okien.

W dacie zawierania umowy pozwana nie dysponowała powoda o wymogach konserwatorskich dotyczących okien. Pozwana otrzymała te wymogi w piśmie z dnia 02.08.2012r.

Na egzemplarzu zamówienia dla pozwanej nie naniesiono szkiców, lecz zapisano: „architektura okien uzgodniona z właścicielem lokalu”.

Powód zamówił okna o wymiarach zgodnych z umową u producenta okien (...) w Z.. Okna prostokątne zamówił dnia 10.07.2012r., natomiast okna półokrągłe dnia 17.07.2012r. Tytułem tego zamówienia został obciążony przez producenta okien fakturą VAT na kwotę 4375,11 zł.

(**dowód:** umowa – zlecenie z dnia 09.07.2012r., k – 14, szkice, k – 15, faktura VAT, k – 10, zamówienie, k- 11-13, kopia zamówienia dla pozwanej, k – 30, pismo Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we W. z dnia 21.09.2012r., k – 31, zeznania świadka A. Ś., k – 62v-63, zeznania świadka J. L., k – 63-63v, przesłuchanie powoda, k – 64-64v, przesłuchanie pozwanej, k – 64v-65v)

Powód na podstawie umowy łączącej go z pozwaną dostarczył oraz zamontował w mieszkaniu położonym w J. przy al. (...) okna o kształcie i wymiarach zgodnych z umową.

Montaż okien u pozwanej trwał dwa dni. Drugiego dnia montażu pozwana zaproponowała powodowi zmianę treści umowy, mówiąc o „problemach” z działem architektury.

Na okoliczność sprzedaży powód wystawił pozwanej fakturę VAT: nr (...) z dnia 11.09.2012r. na kwotę 5500 zł, która wysłał do pozwanej dnia 11.09.2012r.

(**dowód:** faktura VAT, k – 16, dowód nadania i odbioru, k – 6-7, przesłuchanie powoda, k – 64-64v, zeznania świadka A. Ś., k – 62v-63, zeznania świadka J. L., k – 63-63v, przesłuchanie powoda, k – 64-64v, częściowo przesłuchanie pozwanej, k - 64v - 65v)

Pozwana w pisemnej reklamacji z dnia 09.10.2012r. zgłosiła zastrzeżenia do jakości wykonanej usługi. W odpowiedzi na reklamację powód pismem z dnia 15.10.2012r. oświadczył, że reklamacja jest niezasadna, albowiem usługa została wykonana zgodnie z umową. Powód wezwał tym pismem pozwaną do zapłaty.

Pismem nadanym dnia 06.11.2012r. pełnomocnik pozwanej w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty poinformował powoda, że pozwana zmuszona jest do zlecenia wykonania zastępczego nowej stolarki okiennej odpowiadającej wymogom ochrony konserwatorskiej.

(**dowód:** wezwanie do zapłaty z dnia 15.10.2012r. wraz z dowodem nadania, k – 8, wezwanie do zapłaty z dnia 09.10.2012r, k – 9, pismo pełnomocnika pozwanej wraz z dowodem nadania z dnia 06.11.2012r., k – 33)

Pismem z dnia 21.09.2012r. Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków we W. negatywnie zaopiniował wymienioną stolarkę okienną, wskazując, że wykonano ją z bardzo poważnym błędem kompozycyjno - technologicznym polegającym na zmianie kształtu naswietla poprzez podniesienie do góry ślēmienia. Ponadto wskazano, że stolarka nie odpowiada wymogom konserwatorskim z dnia 02.08.2012r.

Wymienione okna odbiegają kształtem od okien historycznych i nie są zgodne z wytycznymi konserwatorskimi z dnia z dnia 02.08.2012r.

(**dowód:** bezsporne, a nadto: pismo Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we W. z dnia 21.09.2012r., k – 31)

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie załączonych do pozwu oraz do sprzeciwu od nakazu zapłaty dokumentów, tj. umowy, faktury VAT, zamówienia złożonego przez powoda u producenta, pisma z dnia 21.09.2012r. Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we W., wezwania do zapłaty i dalszej korespondencji pomiędzy stronami oraz dowodu z zeznań świadków i z przesłuchania stron.

Zgromadzone w toku postępowania dowody z dokumentów Sąd uznał za wiarygodne i nie budzące wątpliwości. Pozwana zarzucała, że dokument w postaci „zlecenia” został uzupełniony przez powoda po jego podpisaniu przez pozwaną, jednak nie zaoferowała na tę okoliczność żadnych wniosków dowodowych. Powód natomiast na potwierdzenie swoich twierdzeń, że pozwana podpisała zlecenie po naniesieniu na dokument rysunków z wymiarami, zażądał przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków. Świadkowie ci zgodnie zeznawali co do okoliczności dotyczących montażu okien oraz dowiedzenia się przez powoda o jakichkolwiek wymogach konserwatorskich dotyczących okien. Nadto świadek J. L. zeznawał, że „szef od razu, jak pisze umowę, to na swojej umowie robi rysunki, wg tego później wysłał zlecenia. Umowa, którą ma zamawiający, jest bez rysunków” (k.63 v). Zeznania te były w ocenie sądu wiarygodne i logiczne.

Za wiarygodne Sąd uznał również przesłuchanie powoda, bowiem było spójne i logiczne i zgodne z zeznaniami świadków oraz z dokumentami takimi jak pismo Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we W. z dnia 21.09.2012r., faktura VAT, wezwanie do zapłaty.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód dochodził zapłaty za sprzedane i zamontowane na zamówienie pozwanej okna PCV.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił przepis art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Dodatkowo wskazać należy, że sprzedaż ta jako sprzedaż konsumencka, podlegała przepisom Ustawy o sprzedaży konsumenckiej z dnia 27 lipca 2002r.

W przedmiotowej sprawie nie był sporny fakt zawarcia pomiędzy stronami ustanej umowy sprzedaży, lecz jej treść, a nadto - okoliczność, czy przedmiotowe okna były zgodne z umową.

Pozwana przyznała, że zawarła z powodem umowa kupna okien. Zarzuciła, że podpisała umowę, na którą nie naniesiono szkiców oraz iż wykonane okna są niezgodne z zaleceniami konstruktorskimi.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu stwierdzić należy, iż pozwana nie zaoferowała na tę okoliczność żadnych wniosków dowodowych. Powód natomiast na potwierdzenie swoich twierdzeń, że pozwana podpisała zlecenie po naniesieniu na dokument rysunków z wymiarami, zażądał przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków. Sąd dowód ten przeprowadził i w ocenie Sądu brak jest podstaw do przyjęcia, że gdy pozwana podpisywała umowę, nie widniały na niej rysunki. Świadkowie i powód zgodnie zeznawali, że zwykle po sporządzeniu odręcznych rysunków powód przerysowywał je przy pomocy ekierki etc. na egzemplarz dla siebie, natomiast na drugi egzemplarz, dla zamawiającego, szkice były nanoszone tylko na wyraźne żądanie strony. Ponadto trudno jest przyjąć, że osoba dorosła, będąca stroną szeregu umów etc. podpisała umowę, na której widniało wolne miejsce, które można było wypełnić, nie zakreślając go. Nie wykazano również i nie przedstawiono żadnych racjonalnych argumentów, z jakich przyczyn powód miałby dorysowywać na umowie, a następnie zamawiać u producenta okna inne niż zamawiała pozwana. Pozwana przyznała, że zamontowane okna są zgodne ze szkicami widniejącymi na umowie. Z tych względów Sąd uznał, że powód dostarczył pozwanej towar zgodny z umową.

Analizując drugi ze zgłoszonych przez pozwaną zarzutów wskazać należy, że po pierwsze – zgodność okien z zaleceniami architektonicznymi i konserwatorskimi nie ma znaczenia w niniejszej sprawie, skoro sąd ustalił, że dostarczone okna były zgodne z zawartą umową. Po drugie - powód sprzedając okna działał jako profesjonalista, co oznacza, że zobowiązał się do sprzedaży okien wykonanych zgodnie z zaleceniami sztuki budowlanej. Powód nie posiadał wiedzy fachowej dotyczącej zabytków i wymogów konserwatorskich, a jego profesjonalizm nie obejmował tychże wiadomości specjalnych. Już z tych względów nie można mu czynić zarzutu braku profesjonalizmu czy też żądać, by abstrahując od złożonego przez stronę zamówienia wykonywał okna zgodne z wymaganiami konserwatorskimi.

Ponadto zauważyć należy, że z pisma Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we W. z dnia 21.09.2012r. wynika, że stolarka okienna nie odpowiada wymogom konserwatorskim z dnia 02.08.2012r. Umowa pomiędzy powodem a pozwaną została natomiast zawarta dnia 09.07.2012r., tak więc nie jest możliwe, aby powód w dacie zawierania z pozwaną umowy znał owe wytyczne. Powód nadto zamówił okna u producenta już 10.07.2012r. i 17.07.2012r., tak więc nawet w dacie zamawiania okien u producenta nie znał wytycznych konserwatora zabytków.

Tym samym nie zasługuje na danie mu wiary twierdzenie pozwanej ze sprzeciwu, że zamówione okna miały być w kształcie i wymiarach identyczne z istniejącymi, co było związane z treścią pozwolenia na ich wymianę, wydaną przez konserwatora zabytków. Pozwana w dacie składania zamówienia nie znała bowiem treści pozwolenia na wymianę okien, wydanej przez konserwatora zabytków.

Dodatkowo wskazać należy, że pozwana nie wykazała, by zwróciła się dnia 14 września 2012r. z reklamacją do powoda. Powód zaprzeczył tej okoliczności, a pozwana nie przedłożyła do akt dowodu nadania tej reklamacji. Dlatego też sąd przyjął, że pierwsze pismo reklamacyjne, którym pozwana zwróciła się do powoda, datowane było na 09 października 2012r.

Na reklamację tę powód odpowiedział pismem z dnia 15.10.2012r., którym powód wezwał pozwaną do zapłaty. Nie ma więc zastosowania w niniejszym postępowaniu przepis art. 8 ust 3 ustawy o sprzedaży konsumenckiej, który stanowi, że jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie określone w ust. 1 (tj. żądanie doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy), nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione.

W ocenie Sądu powód wykazał zatem zarówno treść zawartej umowy jak i jej prawidłowe wykonanie.

O odsetkach Sąd orzekł stosownie do treści art. 481 § 1 i 2 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby opóźnienie było

następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. W niniejszej sprawie odsetki należało więc zasądzić od dnia następnego po dniu do zapłaty należności wynikającej z faktury vat stanowiącej podstawę żądania.

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o przepis art. 98 kpc. Powód wygrał proces w całości. Na koszty procesu składały się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 100 zł obliczona w oparciu o przepis art. 27 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zmianami), koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł określone w oparciu o § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.